

prof. dr. Nicolae Bocşan
a Babeş-Bolyai Tudományegyetem
rektora
részére

Tisztelt Rektor Úr!

2006. január 27.

Minden helyi, regionális, nemzeti vagy etnikai közösség életképességét az határozza meg, hogy milyen mértékben rendelkezhet saját élete és sorsa felett. Ezen közösségek döntési jogát elkobzó totalitarista rendszer társadalmi-gazdasági következményei végzetesek voltak. A hatalom központosításának áldozatul estek az egyetemek is, 1989 után a kolozsvári egyetemnek kemény harcot kellett vívnia az oktatás decentralizációjáért, az egyetemi autonómiáért. Az egyetemi életben mindmáig megmutatkoznak a féloldalas reformok hatásai.

Ebben a vonatkozásban válik különösen fontosá a magyar oktatók törekvése, hogy jöjjön létre, a már létező két magyar – teológiai – kar mellett, a magyar oktatási csoportok döntési és pénzügyi autonómiája az ezeket összefogó három magyar tannyelvű kar kialakítása révén. Meglepődéssel tapasztaljuk a Babeş-Bolyai Tudományegyetem vezetőségének egyoldalú viszonyulását a magyar oktatók javaslatait illetően. Egy magyar nyelvű tanszék kialakítását megakadályozták, minek okán az egyetem egyik kiváló professzora, Kása Zoltán, az egyetem vezetése részéről lejáratozó szándékú nyilatkozatok célpontja lett. Az öngazgatási jog kérelmelhetlen elutasítása az Egyetem vezetősége által kikezdi a magyar professzorok, egész közösségünk méltóságát, és egy olyan paternalizmust jelenít meg, amelynek régen véget kellett volna vetni. Minden döntési jogosítvány a román vezetés kezében összpontosul, bizonyítékául annak, hogy a magyar kollégák iránt nincs meg a kellő bizalom, aminek elkerülhetetlen következménye az oktatás színvonalának a csökkenése és egyes oktatók más egyetemekre történő távozása.

Az ENSZ által kiadott Egyetemes Emberi Jogok Nyilatkozata és a kisebbségi oktatásra vonatkozó európai ajánlások fényében a magyar oktatók kérelmei jogosnak bizonyulnak, és összhangban vannak a Hágai Ajánlásokban és a Moscovici által jegyzett országjelentésben feltételként szabott szubszidiaritás elvvel és a kulturális autonómia elvével is.

Kifejezzük reményünket, hogy az Egyetem vezetősége a kérdésben képviselt álláspontját felülbíralja, hiszen az egyetemek önrendelkezési jogának és a szubszidiaritás elvének birtoklása nem lehet csak egyes egyetemi közösségek, vagy az egyetem vezetőségének kizárólagos előjoga, hanem az egyetem minden belső struktúrájának egyenlő esélyt kell biztosítani, és a fentebb említett elveket a felsőoktatás minden területén érvényesíteni kell, tagozattól, adminisztratív egységtől, tannyelvtől függetlenül.

Mi, a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Nagy Szenátusának tagjai, úgy értelmezzük, hogy az Egyetem vezetőségének jelenlegi álláspontja ránk nézve súlyosan sértő, ezért arra szólítjuk fel az Egyetem vezetőségét, hogy tegyen határozott lépéseket a kérelmezett három magyar kar megalakulása érdekében. Az a véleményünk ugyanis, hogy ha az Egyetem vezetősége helyt ad a magyar oktatók kérelmének, a döntés az Egyetem érdekeit is szolgálja, és nagyban elősegíti közösségeink együttélését.

Őszinte tisztelettel,

Adorjáni Dezső – evangélikus-lutheránus püspök
Dr. Jakubinyi György – római katolikus érsek
Dr. Pap Géza – református püspök
Dr. Szabó Árpád – unitárius püspök
Albert Álmos – Sepsiszentgyörgy polgármestere
Ilyés Gyula – Szatmárnémeti polgármestere
Pap József – Gyergyószentmiklós polgármestere
Szász Jenő – Székelyudvarhely polgármestere
Török Sándor – Kézdivásárhely polgármestere